

## Alternanță

Adrian Erbiceanu

---

Din aberanta întrupare de vis în vise - disipat  
în punctiforme alternanțe, dând semn că timpu-i alterat -  
se-ntinde vălul iluzoriu ce ne cuprinde, rând pe rând,  
acreditare către timpul ce va să vie mai curând.

Curbată, vremea se înclină spre listele de acatist,  
și-și pendulează inerția ca ochiul veșniciei, trist,  
cum unitatea de măsură, reverberată de ecou,  
pe terezie ne împarte: atâta vechi, atâta nou.

În fuga către infraroșu, rărite, golurile mor:  
atâta alb, atâta negru, atât rotundul bicolor,  
că manifesta detașare a gândului rămas lucid,  
se profilează ca o umbră pe pleoapele ce se închid.

Și când chemarea tăinuită, prin vreme își găsește loc,  
Ispita nu mai e ispită; Norocul nu mai e noroc!

(Din vol: "Printre silabe", Târgoviște, 2011)